

העם

קבלנות

בסכס צנוע ונאה נחנך השבוע באנגליה לוח השיש במקום בו נולד שרלוק הולמס, בלש האגדה, שלא חי מעולם. טכס זה בא בעיתו. כי אם להאמין לכותרות העתונים, לא היה עוד גל דומה של פשעים בעולם. לו נשכרו מאה שרלוק הולמס מעשנימקטרו, ולר הוטל עליהם לגלות בקבלנות מחתרות, קבוצות-חבלה, רוצחים וקוסמופוליטים, לא יכלו להמציא תוך חודש רשימה כה נכבדה:

● **בברית-המועצות** נתגלתה כנופיה של רופאים, שזממה להרעיל את כל ראשי המדינה.

● **בגרמניה המזרחית** נתגלתה חבורה של פושעים, קומוניסטים מדומים, שניסו להחיות את הנאציזם תחת חסות ה"אמריקאים".

● **בגרמניה המערבית** נתגלתה חבורה של פושעים, דימוקרטס מדומים, שניסו להחיות את הנאציזם תחת חסות הבולשיביקים.

● **באוסטריה** נתגלתה רשת אמריקאית, שביצעה פעולות-ריגול לסובת ה"רוסים".

● **בהונגריה** נתגלתה רשת של מרגלים יהודים, שריגלה לסובת האמריקאים.

● **בפולין** נתגלתה הכמות הרגילה של רוצחים ומחבלים.

● **ברומניה** נתגלתה הכמות הרגילה של רוצחים ומחבלים.

● **בבולגריה** נתגלו טיטואיסטים.

● **ביוגוסלביה** נתגלו קומאינפור-מיסטים.

● **בפוריה** נתגלה קשר לרצוח את שישקלי.

● **במצרים** נאסרו למעלה ממאה קצינים ומנהיגים, שביקשו לסלק את נגיב.

● **באמריקה הדרומית** קצרה ה"יריעה": בבוליביה דוכא מרד, בונצואלה נאלץ קצין להקים דיקטטורה, כדי למנוע בעד הרוב להקים דיקטטורה.

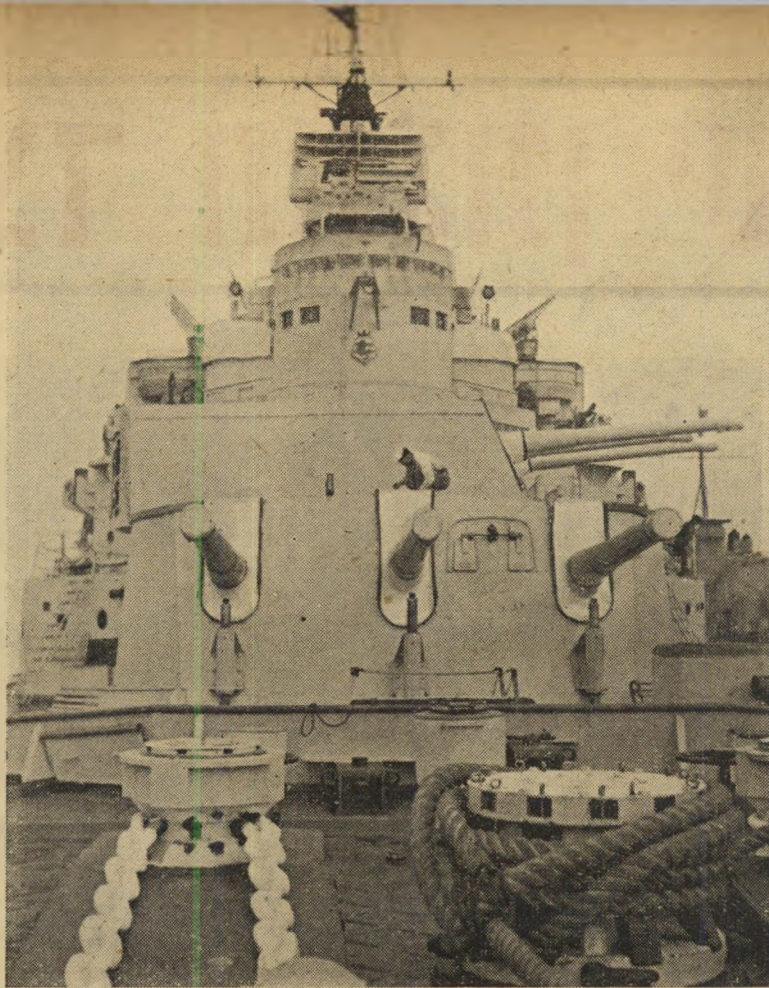
מדינת ישראל היתה מפגרת מאד, שום קשר קומוניסטי לרצוח את ראש הממשלה לא נתגלה. איש לא הודה בפעולת-חבלה קומאינפורמית, טיטואיסטית, נאצית או אימי פריאליסטית.

היתה זו עדות חותכת לכך שמשרת ישר"אל זקוקה לטיהור יסורי.

שילומים

גרמניה לא שכחה

כל חוזה מסחרי, ובעיקר דיפלומטי, כפוף לסעיף אילם הקובע שכל החוזה בעינו עומד

תותחי הסיירת "קניה"

הדגל ירד, הדגל עלה

כלומר: במקום ציוד לתחנות כוח, לשלוח אליה עצצועים פלסטיים. האו"ם סרב לקבל על עצמו את הפיקוח על הסחורות. הערבים איימו בהחרמת סחורות גרמניות. גרמניה החלה לסגת.

מצבה הבינלאומי של ישראל, נשתנה מאז חתימת ההסכם. אמריקה שוב לא היתה מוכנה ללחוץ על הגרמנים לקיום ההסכם. להיפך, דובר ממשלתו החדשה של איזנהאואר הצהיר כי לא יראה בעין יפה פרעון השילום מים מכספי הסיוע האמריקני, שהושג עבור גרמניה על ידי נחום גולדמן.

ישראל מיהרה להטיס לגרמניה את שגריריה המיוחדים לענייני השילומים: ד"ר שגור, חיים יהל, וכמובן, את נחום גולדמן. בסופו של דבר, אולי צדקו הסוחרים המפגרים

בשעתו להגיש את ההסכם לאישור בית ה"נבחרים הגרמני. בתחילת שנת 1953, עתה הוא דוחה את הדבר משבוע לשבוע. בארץ שככה הסערה שקמה בעניין הצד המוסרי של עצם חתימת ההסכם עם גרמניה, התחילה התרוצצות כללית בין סוחרי המדינה הפריסיים וההסתדרותיים, לקבלת סחורות השי"לומים. הפחד בחוגי המסחר הפרטי שלא ישתפו בחלוקת השלל, היה ללא ספק בין הגורמים שאלצו את הצי"כ להכנס לממשלה.

אולם, נמצאו סוחרים מפוכחים שטענו: לגרמניה נסיון רב בהשתמטות מתשלום חובות. אכן, כבר מיד עם חתימת ההסכם על ידי שרת ואדנאור טענו הגרמנים על מחסור במזומנים. נחום גולדמן, שראה את חתימת ההסכם כנצחוני האיש, מהר לארצות הברית

היה נמל חיפה במרמחה. אלפי חיילים, טנקים, משוריינים, נהרו אל הרציף המוקף תיל. האניות שעגנו בלעו אל קרבן במהירות את המסען החי והדומם. בשעות המוקדמות של אחר הצהריים הושל"מה העבודה. אדם בעל קומה זקופה, ענוד אותות הצטיינות, הצדיע לעומת הדגל הבריטי שהחל לרדת לאט מעל ראש התורן. 21 יריות תותחים סיימו פרשה עגומה של שלושים שנות שלטון בריטי, אישרו סופית את עובדת הקמת מדינת ישראל.

השבוע הזכירה סיירת מלחמה בריטית בשם קניה את העבר הלא רחוק, כאשר בקרה בחיפה במסגרת סיור החופשה הים-תיכוני שלה. בעלת קיבול של 9000 טון, חמושה כהלכה, נכנסה קניה לנמל, כשבצד היוניון גי"ק * מונף על תורנה הדגל הישראלי. 21 יריות תותחיים סימנו את הברכה הגמית המקובלת.

חיל הים הישראלי לא היה פחות אדיב, נהג לפי כל כללי הגימוסין, השיב במספר שוה של יריות. קציניו הבחינו מיד בסדר המופתי, במשמעת הברזל המסורתית ששררו על האניה הבריטית המבריקה, החליטו לא להיות שונים מאורחיהם, הפגיזו את יכולתם על אנית מלחמה ישראלית שעגנה מנגד.

העבר נשכח. כאשר החלו הטכסים השיגרתיים, מלחים בתזמורות ומסחי תותחיים, נראו הישראלים נרגשים ביותר. לעומתם היו הבריטים קיריזים, עשו את מלאכתם תוך כשחון שבהרגל ומסורת שנים, לא הסתירו את רצונם העז לרדת לחוף במהירות האפשרית.

שבע מאות אנשי הצוות, מעשני סיגריות פלייט, שיצאו לנשום את אחריה של עיר הכרמל, הוכרחו בכך כי התרעומה על נתקבלו בחיוך על שפתים בכל מקום שביקרו, לא הרגישו בשום מבט עיון מאותו עם שנרמס, עד לפני שנים מספר, תחת מגפיהם.

להיפך, הישראלים היו אדיבים, עשו כמי שכל יכולתם להנעים את 48 השעות של ה"ביקור הגדיר, הוכיחו בכך כי התרעומה על העבר נגזרה, לא השאירה אחריה כל סימנים. אך משטרת חיפה לא רצתה להסתכן, נקטה, ליתר זהירות, בכל האמצעים כדי למנוע התנגשויות, הנגרמות לרוב בין מל"חים לאחר לגימת כמות ניכרת של בירה. התוצאה: המלחים האורחים נצטוו לחזור לאנטיים בשעה 7 בערב, לנשף גדול שנערך על סיפונה, שרוב משתתפיו היו גברים. לעומתם היו הסמלים מאושרים יותר, הור"שו לבלות עד אחרי חצות בבתי הקפה הי גדולים שעל הכרמל, לרקוד עם צבריות חמודות, להעלות במידה ניכרת את פדיון בעלי העסקים.

למרות זאת לא השתעממו האורחים. הם טיילו, שיחקו בכדורגל (ראה מדור ספורט), יתחרו בשיט. היה זה גן עדן קצר לאחר התקופה הארוכה והמייגעת של סיורים

קציני "קניה" באל-דוראדו, לסמלים, יותר נעים

מדורגלני "קניה" לפני משחקם נגד חיילים-חברים למלחים, חברת גברים

בלב ים ותמרוגים. קניה, שירדה למים לראשונה ב-1939, נוצלה מיד לחי שיירות בימי מלחמת ה"

* נס האיחוד הבריטי — צרוף שלושות הצלבים: האנגלי, הסקוטי, האירי.

כחים שטענו כי הגרמני משתמט מנוסה. **אורחים** **תותחים מול חיפה** בבוקר אביבי, לפני קרוב לחמש שנים